

OPRAWIACZ (2) *sb m*

N sg oprawi(a)cz (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu w innym znaczeniu.

Ten, kto zawodowo zajmuje się naprawianiem (2) : Refector – Oprawiacz. Calep 904a; Sarcinator

– *Ten ktori łzati opprawią, opprawiacz, partacz. Calep 946a.*

Synonimy cf OPRAWCA.

Cf OPRAWCA

JB